

กระดาดเปลี่ยนนิสัย

สวัสดิ์คะ นางสาวกนกรัตน์ พรหมเดช ครูโรงเรียนวัดหัวกรด จังหวัดชุมพรสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1 จะมาเสนอนวัตกรรมชื่อในหัวข้อนี้จะ กระดาดเปลี่ยนนิสัยครูได้สร้างเด็กดีของแผ่นดินใน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 12 คนคะ เด็ก 12 คนมาจาก 12 ครอบครัวคะแน่นอนคะพวกเขามีพฤติกรรมที่ต่างกัน บางคนมาจากครอบครัวที่พ่อแม่หย่าร้างกัน บางคนมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ไปยุ่งเกี่ยวกับ ยาเสพติด บางคนจะต้องอาศัยอยู่กับปู่ตายาย เพราะพ่อแม่มีอาชีพเป็นชาวประมงจะไม่มีเวลาอยู่กับพวกเขาจะต้องเตรียมตัวออกเรือไปหาปลาจึงทำให้เด็กๆ นะคะไม่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่แล้วก็ได้ถูกชี้แนะ ไปแนวทางที่ถูกต้องเมื่อพวกเขากระทำผิด พวกเขาจึงมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่างๆ ในขณะที่อยู่โรงเรียน ในเวลาที่ครูจะพาให้เขาทำงานในห้องเรียนเขาก็มีแว่แต่จะเหลาดินสอ บางคนจะเอาแต่วาดภาพระบายสี บางคนก็พูดจาหยาบคายในชั้นเรียนและบางคนก็ชกต่อยกันตลอดเวลา พฤติกรรมเหล่านี้และคะทำให้เขาไม่ได้รับการอบรมหรือชี้แนะจากผู้ปกครองจึงส่งผลให้ครูจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของเขาในชั้นเรียนคะ ตอนนั้นมีครู เพื่อนร่วมงานนะคะ เข้ามาถามครูว่า ครูคะนักเรียนของครูมีพฤติกรรมที่ไม่ดีต่างๆ ครูจะจัดการกับมันยังไงคะ ครูเองก็ไม่อยากจะเชื่อคะเพราะตอนนั้นเป็นครูใหม่ เข้ามาบรรจุใหม่ในของระดับชั้นประถมศึกษา ครูก็ไม่เชื่อคะ ครูก็เจอเหตุการณ์นี้ที่ตอนที่ทำงานได้ประมาณ 1 สัปดาห์คะ เด็กเริ่มมีพฤติกรรมแสดงต่างๆ ในชั้นเรียนคะ บางคนก็ชกต่อยคะ ครูหันหลังไปเขียนกระดานคะหัน ไปอีกที่เด็กชกต่อยกันแล้วคะ ตะ โคนบอกว่า ครูครับมันทำผมครับ ครูคะมันขโมยของหนูคะ พอครูเจอเหตุการณ์แบบนี้ งง คะ ทำอะไรไม่ถูก เพราะตอนนั้นคิดว่าการสอนของเราในชั้นเรียนคะ เราสอนใช้สื่อต่างๆ ให้เขาเข้าใจในบทเรียนของเรา เราทำได้คะแต่พฤติกรรมต่างๆอย่างเงีเรา จะทำยังไง มันหนักกว่านั้นคะ ที่ครูเจอคืออะไรรู้ไหมคะ ครูทุกท่านคิดว่าคนที่หนักที่สุดของการเป็นครูที่เจอในชั้นเรียนคืออะไรรู้ไหมคะ คือการขโมยของคะ บางคนขโมยเงินของ เพื่อนที่อยู่ได้โต๊ะ บางคนแอบไปขโมยของในห้องสภกรณ์คะขโมยดินสออย่างลับไม่บรรทัดขนม เขาแอบขโมยสิ่งเหล่านี้คะ ครูท่านอื่นมาถามครูว่า น้องแแล้วน้องคิดออกหรือยังว่าน้องจะจัดการเก็บเด็กของน้องได้ยังไง เสียใจมากคะเพราะตอนนั้นเป็นครูใหม่คะตอนนั้นเดินไปที่รถคะเพราะเป็นแวันนั้น มองซ้ายมองขวา คิด ไม่ออกคะปิดประตูรถดัง บังร้องไว้ในรถคะ เพราะตอนนั้นตัวเองคิด ไม่ออกจริงๆ ว่าจะแก้ไขพฤติกรรมของเด็กเหล่านี้ ได้ยังไง ร้องและแอบคิดในใจถึงอยากจะลาออกคะเพราะคิดว่าตัวเองไม่ศักยภาพมากพอที่คิดจะแก้ไขปัญหา พฤติกรรมของเด็กได้ ขับรรจนไปถึงบ้านเลยคะกลับไม่นั่งตั้งคำถามให้กับตัวเองว่าจะแก้ไขปัญหาที่มากมาย เหล่านี้ของเด็กได้ยังไง ตอนนั้นใช้สติและสมาธิสูงมากคะนั่งทบทวนตัวเองว่าเราจะทำยังไง จะปรับ จะแก้ พฤติกรรมของเด็กปัญหาต่างๆของเด็กอย่างเงีได้ยังไง

นั่งทบทวนตัวเองสักครู่หนึ่งคะ จนคิด ได้และให้เด็กเข้าร่วมโครงการ โครงการนี้คะซึ่งโครงการนี้คะคะตอน

แรกที่ทำก็ไม่คิดหรืออาจจะสามารถแก้ไขพฤติกรรมของเด็กได้จริงๆเพราะระยะเวลาในการทำให้ระยะ
เพียงสั้นๆ เมื่อคิดออกแล้วก็เริ่มให้เด็กได้ทำและตั้งคำถามให้กับเขาว่าเข้าใช้คำถามให้กับเด็กเป็นการ
พูดคุยโดยใช้โทนน้ำเสียงที่แตกต่างจากเมื่อก่อน เมื่อก่อนจะดุ จะด่าใช้ไหมคะ ครูเวลาเด็กทำผิด หยุดเดี๋ยวนี้
นะอย่าทำไม่งั้น เดี่ยวจะโดนตีเลย นั้นจะฟ้องผู้ปกครองเลยทุกคนเชื่อว่าครูหลายๆคน จะใช้โทนเสียงและ
สิ่งนี้พูดกับเขาคะ แต่วันนั้นดิฉันใช้น้ำเสียงแบบครูแบบเพื่อนแบบที่ที่ใช่คำปรึกษากันและกัน พูดคุยและ
ถามเขาคะ นักเรียนคิดว่า พฤติกรรมอะไรคะ พฤติกรรมในตัวเองที่นักเรียนอยากจะแก้ไขมากที่สุด เชื่อไหม
คะ เพียงคำถามแรกของครูก็ทำให้เขานิ่งเงียบและทบทวนตนเองคะ เอ็ง ว่าตัวเองจะแก้ไขพฤติกรรมอะไร
แต่ละคนก็บอกหลายๆข้อ บอกในข้อเสียในตนเองบอกมาจากใจจริงๆ บอกมาจากพฤติกรรมจริงๆ ที่เขาได้
แสดง แต่วันนั้นครูให้เขากับไปคิดเป็นการบ้านคะและเขาให้เลือกเพียงแค่ 1 สิ่งที่ยอยากแก้ไขมากที่สุด
ตัวเอง แต่ละคนก็ได้หัวข้อ ไม่พูดจาหยาบ ไม่เกร เพื่อนในชั้นเรียน ไม่ลักขโมยของ นักเรียนกลุ่มที่จะมี
พฤติกรรมเรียบร้อยหน่อย เป็นผู้หญิงมีอยู่ 4 คน เขาจะเลือกว่านั้นครูใช้เทคนิคการตั้งคำถามแบบ ดับเบิลยู
เฮชเคนวิชัน What Why How Who ข้าราชการครู โรงเรียนเมืองทหารอากาศบำรุง

What พฤติกรรมอะไรที่เขาอยากจะแก้ไขในตัวเองมากที่สุด

Why ทำไมอยากจะแก้ไขสิ่งนั้น How เขาใช้วิธีการใดในการแก้ไขสิ่งนั้น

How ใครคือต้นแบบที่ดีในเรื่องนั้นให้กับเขา

ครูให้เขาทำแบบนี้ไปเรื่อย เรื่อย 21 วัน ครูให้เขาทำแบบนี้ไปเรื่อยๆคะ เพื่อเป็นการให้เขาไปทบทวนและ
พูดคุยกับตัวเองคะให้เขาได้มีสมาธิมีเวลาที่ได้กับตัวเองว่าในแต่ละวันเขาทำอะไรบ้าง เขาอยากจะแก้ไข
พฤติกรรมอะไรที่ตั้งใจจะแน่วแน่เอาไว้ เขาจะใช้วิธีการเหล่านั้นยังไงและใครที่เขาจะนึกถึงนะตอนนั้นที่อยู่
ต่อหน้ากระดาษและเขียนลงไปว่าใครที่จะเป็นแบบอย่างให้กับตัวเองครูให้เขาทำแบบนี้ทุกวัน เพื่อให้เขา
ทบทวน และพูดคุยกับตนเองซึ่งแน่นอนคะมันไม่ได้สำเร็จตั้งแต่สัปดาห์แรกนะคะ บางคนมีแอบหลุดไป 1-
2 วันคะ แต่เมื่อพวกเขาได้ทำแบบนี้ทุกวันทบทวนตนเองคุยกับตนเองทุกวัน ในสิ่งที่ตัวเองประพฤติไม่ดี มัน
ทำให้เขาได้คิด เขาก็เริ่มตระหนักมากขึ้น ง วันนั้นเราทำในสิ่งนั้นไปทำไมเราทำเพื่ออะไร ทำแล้วมีผลดี
ผลเสียกับใครบ้าง เหมือนเราจะถ้าเราได้พูดคุยกับตัวเองมาก เราก็จะมีพฤติกรรมมีสติและสมาธิมากขึ้น
ถูกมั้ยคะ เมื่อเขาได้ทำได้มี พัฒนาการไปในทางที่ดีขึ้น ถึงมันจะไม่สำเร็จตั้งแต่สัปดาห์แรก และทุกคนก็
ช่วยกันจับจ้องคะว่าเพื่อนอะทำสำเร็จหรือป่าว วันนี้เธอทำสำเร็จมั๊ยฉันทำสำเร็จหรือยังเพราะถ้าเขาไม่ทำให้
สำเร็จเขาก็จะไม่ไ้ระบายสีในกลีบดอกไม้ แต่ถ้าเขาทำสำเร็จเขาจะไ้ระบายสีระบายกลีบดอกไม้ ซึ่งกลีบ
ดอกไม้ นั้นนะคะ แทนจำนวนวัน 21 วันคะเขาจะมีพัฒนาการที่เปลี่ยนทั้งความคิดและการกระทำจนทำให้
ครูเองก็ไม่อยากเชื่อเหมือนกันคะว่าแค่กระดาษกับ สิบวกกับความตั้งใจจริงของเขาที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมจะ
สามารถสร้างสิ่งที่หน้าเหลือเชื่อให้ไดขนาดนี้ โดยที่ครูไม่ต้องลงทุนอะไรเลย กระดาษครูก็หาจาก โรงเรียน

สิทธิ์ได้จากโรงเรียนไม่ต้องลงทุนแม้แต่บาทเดียวใน การสร้างหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเด็กจากเด็กไม่ดี ให้กลายเป็นเด็กดีได้ กระดาษและสีจะสร้างสิ่งที่หน้าเหลือเชื่อให้ทุกคนได้ขนาดนี้และในวันนี้จะคะ ครูได้นำนักเรียน 2 คนมาเล่าแลกเปลี่ยนประสบการณ์ให้ทุกคนได้ ฟังว่าในวันนั้นเขาได้อะไรบ้าง ขอเชิญ เด็กชายณัฐพล สุขวิสุทธิ และ เด็กชายวุฒิชัย ผุดไชตุ คะ

สวัสดีครับ ลูกชื่อเด็กชาย ณัฐพล สุขวิสุทธิ อยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จาก โรงเรียนวัดหัวกรุง จังหวัดชุมพร เพื่อนในห้องลูกมีทั้งหมด 13 คน มีผู้หญิง 4 คน ผู้ชาย 8 คน นิสัยของเด็กผู้หญิงก็จะเรียบร้อยแต่นิสัยเด็กผู้ชายก็จนชอบส่งเสียงดังในห้องเรียนชอบลักขโมยของ เช่น ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด ลูกเป็นผู้ชายคนเดียวในห้องที่ไม่พูดคำหยาบและไม่ชอบเล่นกับเด็กผู้ชายเพราะพวกเขาชอบเกเรเล่นแปบเดียวก็ชกกันแล้ว เพื่อนผู้หญิงเรียบร้อยไม่ส่งเสียงดังในห้องครูลามอะไรไม่ค่อยตอบ ตอนนั้นลูกจำได้ว่าลูกอยู่ในวิชาแนะแนวกับครูที่ปรึกษาครูลามพวกลูกในห้องว่า พวกเรามีพฤติกรรมอะไรที่อยากแก้ไขมากที่สุด การบ้านลูกก็ส่งขโมยของลูกก็ไม่ทำ ลูกเลยไปตามครูลูกว่าเคยเปลือยพูดคำหยาบกับเพื่อน 2 ครั้ง ครูสามารถทำสิ่งนั้นได้ไหม ครูบอกว่า จริงๆแล้วลูกไม่อยากเรียกมันว่าการแก้ไขลูกอยากรักษาสิ่งดีๆ ของลูกไว้ ครูยื่นกระดาษกับสีให้ลูกเขียนทบทวนตัวเองในเรื่องพฤติกรรมว่าพฤติกรรมอะไรอยากแก้ไข ทำยังไง ใครเป็นตัวอย่าง เชื้อไหม ตั้งแต่บัดนั้นลูกก็ไม่เคยเปลือยพูดคำหยาบกับเพื่อนเลยและเพื่อนที่แก้ไขพฤติกรรมอื่นๆ ก็ไม่พูดคำหยาบกับลูกเลยครับ คุณครูให้ทำกิจกรรมเหมือนกันทุกคนจนนิสัยของเพื่อนลูกนิสัยดี จนครูทุกคนชมห้องลูกว่าน่ารักขึ้นมากๆ ลูกต้องขอขอบคุณ โครงการ Z-idol และคุณครูมากที่ทำให้พวกลูกกลายเป็นเด็กดีทุกวันนี้

สวัสดีครับผมชื่อเด็กชายวุฒิชัย ผุดไชตุ ครอบครัวผมเป็นชาวประมงทุกวันนี้ออกไปทำงานที่อื่นๆที่ไกลบ้านทุกวันนี้ก็อยู่กับตาและยายตั้งแต่อนุบาล เมื่อก่อนผมเคยพูดคำหยาบและผมคือคนที่ตัวใหญ่ที่สุดในห้องผมจะมีครูปรับอยู่คนหนึ่งเขาตัวเล็กกว่าผมเยอะเลยครับตัวเท่านี้เองครับ เรา 2 คนชอบทะเลาะกันบ่อยชกต่อยกันเป็นประจำทำให้ผู้ปกครองมาหาครูบ่อย คนอื่นคิดว่าผมไปรังแกเขาก่อนเพราะผมตัวใหญ่กว่า ตอนนั้นผมอยู่ ป.2 ผมเคยแอบลักขโมยของในห้องสภกรณ์ ผมลักขโมยดินสอ ยางลบ ปากกา ไม้บรรทัด และที่บ้าน ครูบ่มให้ทำกิจกรรมเขียนหัวข้อพฤติกรรมพฤติกรรมของตัวเอง ผมเขียนลงไปว่าการลักขโมยผมเขียนการลงขโมยลงไปว่าการลักขโมยของคนอื่นคือคนชั่ว การไม่ลักขโมยของคนอื่นคือคนดี ผมใช้วิธีตัดนิสัยของตนเอง ยายให้เงินผมมาแค่ไหน ผมก็ใช้แค่นั้น ผมกินข้าวที่โรงอาหาร ให้อิ่มจะได้ไม่ต้องไปแย่งของคนอื่น ผมทำมันจนสำเร็จ ผมขอขอบคุณครูมากครับตั้งแต่บัดนั้นมาจนถึง ป.3 ผมไม่เคยแอบลักขโมยของคนอื่นอีกเลย ผมขอขอบคุณมากครับ ขอขอบคุณครับ

เพราะครูไม่มีอาชีพและอาชีพครู คำว่า “ครู” อยู่เหนือกว่าผลประโยชน์และค่าตอบแทนจึงขอเป็นกำลังใจให้
ครูทุกท่านที่จะพัฒนาเด็กๆให้กลายเป็นเด็กดีของแผ่นดินทุกวันนี้ ขอขอบคุณค่ะ